

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 108 stemmer.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 198:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af justitsministeren (Pia Gjellerup).

(Fremsat 24/2 93. Første behandling 11/3 93. Betænkning 22/4 93. Anden behandling 27/4 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Kirsten Madsen (FP):

I forbindelse med behandlingen af lovforslag nr. L 198 har jeg stillet det spørgsmål til justitsministeren, om nogle af de personer, der er optaget på lovforslaget, er idømt straf i deres hjemland for grovere kriminalitet. Jeg modtog det svar, at man ikke i Justitsministeriet havde fået oplysninger om, at det skulle være tilfældet, samt at ansøgningerne er behandlet efter gældende regler og retningslinier ifølge cirkulære af 6. februar 1992 om dansk indfødsret ved naturalisation.

Men Khalid Javed, som er født i Pakistan i 1959 og kom her til landet som 15-årig i 1974, har været indblandet i følgende sager: I 1984 er han, 25 år gammel, involveret i en sag sammen med sin bror for trussel på livet samt vold mod sagesløs ved at køre en person ned på et fortov ud for en moské her i Danmark; i 1985 får han som 26-årig en dom for brugstyveri af en cykel; i 1989, 29 år gammel, er han sammen med to brødre tiltalt for trusler på livet og kvalificeret vold med fare for liv og førlighed og bliver idømt fængsel i 40 dage; samme år er han, 30 år gammel, sammen med en af sine brødre samt en kammerat sigtet for at have forvoldt fare for andres liv eller førlighed, og det

fremgår, at den ene af de to medgerningsmænd har medbragt en slagterøkse i en sammenklappet plasticpose, så offeret har kunnet se den.

Den 15. marts 1990, da han er 31 år gammel, er han igen involveret i en sag om kvalificeret vold sammen med sine to brødre; den 12. juni samme år er han involveret i en voldssag sammen med en bror samt 4 andre personer – en bande på 5 pakistanere i alderen 28, 31, 37, 34 og 51 år, altså voksne mænd, der ved, hvad de gør; og 33 år gammel begår han til slut den 13. august 1992 en harmløs vigepligtforseelse og bliver dømt til at betale en bøde på 1.000 kr.

Men det er ikke alt; det fremgår klart af de fire tykke dombøger, der ligger i hans sag, hvori der anføres en lang række tilfælde af alvorlig kriminalitet i hans hjemland, at ansøgeren og de to brødre alle er flygtet fra deres hjemland Pakistan for at undgå lange fængselsstraffe. Det fremgår af dombøgerne, at brødrenes far, der opholder sig i Pakistan, har forlangt, at de skal tage livet af en landsmand, som kan vidne mod dem om kriminalitet begået i Pakistan; de er nemlig alle tre efterlyst af det pakistanske politi til afsoning af lange fængselsstraffe for kriminalitet i hjemlandet. Faderen er meget rig – hvordan han er blevet det, melder historien ikke noget om – og bliver indkaldt som vidne i Pakistan; men man har meget svært ved at finde ham, og først da politiet bekendtgør, at hvis han ikke møder op i retten, vil alt hans jordiske gods blive konfiskeret, giver han møde som vidne.

Offeret, som skulle likvideres, skulle ikke have mulighed for at vende tilbage til Pakistan for at vidne mod både faderen og de tre brødre. Her i landet ville de kun få fængselsstraffe for at slå ham ihjel, men i deres eget land ville det gå dem værre.

Faktum er, at Danmark altså har modtaget en gruppe mennesker, der er flygtet fra deres eget lands politi. Jeg mener ikke, at reglerne og retningslinierne for indfødsrets meddelelse er gode nok, og de burde i allerhøjeste grad ændres meget hurtigt, hvis Danmark ikke ligefrem skal importere kriminalitet – og da slet ikke bandekriminalitet af rå og grov beskaffenhed. Man udpeger et vidne som offer og tvinger ham op på et fortov for at køre ham ihjel med en bil, og da det ikke lykkes, samler man flere sammen til en bande for først at forsøge at slå ham ihjel med en slagterøkse, senere